

Весель той върви изъ друма
И на кончето си дума:

«Бързай, коньо мой крилатий,
Ей мѣстата вечъ познати,

«Ей горицата, ей рида —
Селото отъ тамъ ще видя.»

Бързий конь сумти и пърха;
Вечъ достигна риду върха,

И юнакътъ отъ сѣдлото
Вижда долу тамъ селото,

Кжца бащина съзира.
Въ сладкъ блѣнъ сърдце прѣмира :

— Ето вече той си иди,
Стара майка пакъ ще види.

Какъ ли тя ще го посрѣщне;
Нейнитѣ сълзи горѣщи ;

Какъ ли тя ще се завайка! . .
Бащинъ домъ и стара майка

Той вечъ нѣма да напустне.
Въ търговия ще се впустне:

Съсъ пари и име честно
Всичко е за врѣдний лесно. . .